

gerlige dagblade har taget afstand fra lovforslagene.

Folketingets arbejdsmarkedsudvalg har modtaget deputationer fra stort set alle fag og fra alle dele af landet. De fremmødte har entydigt forklaret, hvor mange langtidsledige der ville blive ramt, og hvor få uddannelses-tilbud der var til rådighed på de lokale uddannelsesinstitutioner.

Af henvendelserne fremgik det, at

- alle grupper ville blive berørt, men at især ikke-faglærte med kort skolegang ville blive ramt,
- kvinderne udgjorde mere end $\frac{2}{3}$ af de ramte,
- visse egne var særlig hårdt berørt, og at det samtidig var egne med en ringere uddannelsesdækning,
- der kun få steder var tale om ledige pladser på de almindelige erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelser, og at de fleste uddannelser i forvejen havde kø-problemer,
- der ikke var afsat midler til udbygning af de ordinære uddannelser, men at man mange steder var nødt til at skære aktiviteten ned som følge af besparelser, og at
- der i forvejen var ledighed i så godt som alle fag.

Udvalget har selv gennem en række spørgsmål søgt at afdække konsekvenserne og forberedelsen af lovforslagene.

Svarene fra arbejdsministeren og undervisningsministeren, som fremkommer i et senere bilagshæfte, bekræfter alle, at ordningen i praksis omfatter langt flere, end man havde regnet med, at der ikke er afsat ressourcer ud over de i oktober aftalte til nye uddannelsespladser og til vejledning og oplysning, og at der ingen målrettet planlægning har fundet sted for at få uddannelses-tilbud og langtidslediges forudsætninger til at passe sammen geografisk og fagligt.

Konklusionen var lige til at drage. Lovforslagene var i sig selv ikke gennemtænkt, og planlægningen var under al kritik. Ingen af ordningens egne forudsætninger var søgt tilvejebragt.

For at undgå den totale skandale satte forligspartierne sig for tredje gang sammen for at lappe på ordningen, og man blev den 22. maj omsider enige om at udskyde hele ordningen to år. Derfor vil de første, der falder for ordningen, tidligst komme i 1988. Herefter

ville det imidlertid kunne gå stærkt. Alene i perioden op til 1. januar 1988 vil 100.000 miste deres ret til arbejdstilbud. Mange af dem vil i de følgende år komme ned på 70 og 55 pct.

Det nye jobforligs konsekvenser var ikke oplyst i aftalen. Ikke desto mindre søgte flertallet at bremse mindretallets demokratiske mulighed for at kunne stille spørgsmål om forligets virkninger. I et samråd med statsministeren kom det frem, at regeringspartierne betragter det som en parlamentarisk uagribelig handle-måde over for et folketingsudvalg.

Heldigvis lykkedes det mindretallet at få stillet sine spørgsmål, og svarene fra arbejdsministeren viser, hvor vigtigt det er, at folkettinget har mulighed for at undersøge et forslags virkninger. Ifølge de modtagne oplysninger vil 100.000 mennesker blive omfattet af lovforslagene direkte samt et ukendt antal langtidsledige, hvis sidste arbejdstilbud er afsluttet før den 1. juli i år.

Lovene skal træde i kraft den 1. juli 1985, men endnu er ingen af de nødvendige regler eller administrative procedurer på plads. Reglerne omkring den særlige iværksættelse kendes ikke, og ministeren angiver, at hun vil administrere på et »foreløbigt grundlag«, når det drejer sig om selve ordningen. Der er overhovedet ikke bevilget en personalemæssig styrkelse til det i forvejen overbelastede arbejdsformidlingssystem.

Hvad angår uddannelsespladserne inden for undervisningsministeriets rammer, er der alene tale om de »forhåndenværende søm«. Pladserne er alene udtryk for en skønnet overkapacitet i erhvervsuddannelserne, ikke for ny pladser. Det er helt tilfældigt, om der skulle være en plads, der lige netop svarede til den lediges behov. Der er i de mange måneder ingen systematisk indsats blevet gjort for at skaffe de »rigtige« pladser frem. I øvrigt fremgår det af svarene, at tilmeldingsfristen for de fleste erhvervsuddannelser i det kommende skoleår for længst er overskredet.

Ud over nogle ikke nærmere præciserede lokale kurser for de langtidsledige er der tilsyneladende inden for undervisningsministerens område ikke specielle tilbud, der er velegnede til denne gruppe, der som bekendt især består af gifte, ikke-faglærte kvinder.

Forventningen er tilsyneladende, at de langtidsledige, der i forvejen har mødt me-